

Η φωνή της

Άσκρης

ΗΣΙΟΔΟΣ

ΠΕΙΘΟΜΕΝΟΙΣΙΒΡΟΤΟΙΣΥΠΟΘΗΚΑΙΣΗΣΙΟΔΟΙΟΕΥΝΟΜΙΑΧ__ΑΤΕΣΤΑΙΚΑΡΠΟΙΣΙΒΡΥΟΥΣΑ

Για όσους εφαρμόζουν τις συμβουλές του Ησιόδου θα υπάρχει δικαιοσύνη και ευημερία

Τριμηνιαία αναφορά στο χωριό μας • Άσκη Βοιωτίας • ΤΚ 32001

Αριθμός Φύλλου 49 • Ιανουάριος – Φεβρουάριος – Μάρτιος 2025

Η μικτή χορωδία Αλιάρτου στη σκηνή του Πνευματικού Κέντρου Άσκρης (φαινόνται η “*Ασπίς Ηρακλέους*” και φωτογραφία από εκδήλωση για τις Μούσες το 1956)

Το Σάββατο, 22 Μαρτίου, ο Σύλλογος εόρτασε την εθνική επέτειο της 25^{ης} Μαρτίου με την καταπληκτική μικτή χορωδία Αλιάρτου υπό τη διεύθυνση του κ. Τσαρουχά με υπέροχα τραγούδια και με κατάμεστη την αίθουσα του Π.Κ. Άσκρης. Παρόντες ο βουλευτής κ. Κτιστάκης και ο αντιπεριφερειάρχης κ. Ντασιώτης. Παρών και ο παπά Θανάσης. Στο πρώτο μέρος η φιλόλογος Σωτηρία Μελετίου παρουσίασε την επανάσταση μέσα από το δημοτικό τραγούδι. Τις απαγγελίες έκανε η μαθήτρια Λυκείου Νικολέτα Πρεζούλη. Για την συναισθηματική φόρτιση της βραδιάς, η Χριστίνα Γαλάνη διάβασε το ποίημα “Του νεκρού αδελφού” και το διήγημα “Τραϊκός, Γενίτσαρος και Βενετσιάνος”.

“Οι Άννες, και όχι μόνο, σχεδιάζουν, Η Κατερίνα Ζαρίφη και η Νάντια Τάτση παρουσιάζουν και ... ο πεθαμένος σύζυγος «ζωντανεύει» μπροστά στο σπαρακτικό κλάμα της χήρας”.

Από το Καρναβάλι της Άσκρης, σελίδα 8.

ΜΗΠΩΣ ΞΕΧΑΣΑΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ;

Αριθμός Λογαριασμού 5155-051034-190 της Τράπεζας Πειραιώς,

IBAN: GR25 0172 1550 0051 5505 1034 190

Περιεχόμενα	Σελίδα
Αγαπημένοι Αναγνώστες	2
Η δικαιοσύνη στον Ησιόδο	3
Διάφορα περί σωματικής και ψυχικής υγείας	4
Γερασμένα σπίτια και εγκαταλελειμμένα.	5
Γραικός, Γενίτσαρος και Βενετσιάνος	6
Το μήνυμα της Μ. Σαρακοστής	7
Καρναβάλι 2025	8
Ουκρανία – Ο πόλεμος που δεν έπρεπε να γίνει.	9
Το καλάμι:	10
8 Μαρτίου Π.Η. Γυναίκας	10
Σύλλογος Γυναικών Άσκηρς	11
Γράφει ο Γιάννης Σ. Γκανάσος	11
Βυζαντινές εκφράσεις που χρησιμοποιούμε	11
Παπαπαναγιώτης Παπαθανασίου (Κουτσής)	12
Δραστηριότητες ΣΦΑ	13
Θέματα σκέψης	14
Προβλήματα μαθηματικών και λογικής	14
Δεν είναι πια μαζί μας	15
Θεόδωρος Θάνος	15
Παλιές φωτογραφίες	16

Αποστολή και διανομή του περιοδικού

Το περιοδικό αποστέλλεται με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (e-mail) και αναρτάται στην ιστοσελίδα του Συλλόγου: [www/hsiodos.gr](http://www.hsiodos.gr) και στο προφίλ "Γιάννης Πέππας" στο Facebook. Κατ' εξαίρεση τυπώνεται και αριθμός αντιτύπων, τα οποία ως ασπρόμαυρα διατίθενται στα ενεργά μέλη από το Πνευματικό Κέντρο. **Έγχρωμο πωλείται έναντι 3 € στο Πνευματικό Κέντρο και από μέλη του ΔΣ του Συλλόγου.**

Όσοι από τους αποδέκτες επιθυμούν να το λαμβάνουν ηλεκτρονικά, να στείλουν τα e-mail τους στα ohsiodos@gmail.com και 71elenibi@gmail.com.

Όσοι επιθυμούν να το λαμβάνουν ως έντυπο πρέπει να δώσουν στην ταμία του Συλλόγου 20 ευρώ ή να τα καταθέσουν στον αριθμό λογαριασμού 5155 051034 190 του Συλλόγου: Τράπεζα Πειραιώς, IBAN GR25 0172 1550 0051 5505 1034 190, για την ετήσια κάλυψη των εξόδων, ενημερώνοντάς μας σχετικά (6937281017).

Ανακοίνωση

Σας γνωρίζουμε ότι όσοι εκ των αναγνωστών συνδρομητών και μελών του Συλλόγου μας επιθυμούν την προσώθηση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων τους, μπορούν να διαφημιστούν στην εφημερίδα μας μετά από τηλεφωνική συνεννόηση με τον Πρόεδρο ή τον Ταμιά του Συλλόγου μας.

Η Φωνή της Άσκηρς

Τριμηνιαία ενημερωτική έκδοση
Του Συλλόγου Φιλοπροσόδων Άσκηρς
"Ο ΗΣΙΟΔΟΣ"

Αγαπημένοι μου Αναγνώστες

21 του Μάρτη. Πρώτη μέρα της Άνοιξης και Παγκόσμια Ημέρα της Ποίησης.

*Έφτασ' η ώρα, ΑΝΟΙΞΗ το λεν' τα χελιδόνια,
κι ο σκυθρωπός χειμώνας εκίνησε να φύγει.*

*Του στέλνει κείνη λούλουδα, αυτός της ρίχνει χιόνια,
και με τ' αθώο γέλιο της τα δάκρυά του σμίγει"*

Κ. Καρυωτάκης

ΑΝΟΙΞΗ!!!! Είναι η εποχή που η φύση απορρίπτει την αδράνεια και αγκαλιάζει την ζωντανή ενέργειά της. Το έδαφος γίνεται πιο ζεστό και η ΓΗ καλωσορίζει τα φυτά που αρχίζουν ν' ανθίζουν. Η φύση ξυπνά από τον ύπνο της και η ζωή ξεκινά για άλλη μια φορά.

Ας την καλωσορίσουμε λοιπόν, γιατί είναι μια ένεση στην ψυχολογία μας, γιατί αυτή την εποχή που η καθημερινότητα αλλάζει δραματικά και στο εγγύς μέλλον ίσως είναι αβάσταχτη για μερικούς ανθρώπους. Όμως θα πρέπει να προσαρμοστούμε στις εντολές της αλλά και να διδαχτούμε απ' όλα αυτά τα περιστατικά που ζούμε και θα ζήσουμε. Γιατί το σήμερα δεν μοιάζει με το χθες ούτε το αύριο με το σήμερα.

Το Άγιον Πάσχα πλησιάζει και είναι ώρα να σταθούμε στο Άγιο Δράμα, και να έρθουμε πιο κοντά στον Θεό. Ο ιερέας θα ψάλλει "Σήμερον κρεμάται επί ξύλου...." Ας ευχηθούμε κάθε άνθρωπος που κουβαλάει τον δικό του Σταυρό, να έχει την δική Του Ανάσταση και Λύτρωση, και να σκεφτούμε μέσα από την περιπέτεια που περνάει όλη η Ανθρωπότητα, την αληθινή Αγάπη και όχι αυτή που εκφράζεται μέσω συμφερόντων.

Τέλος, δεν μένει παρά να ευχηθούμε καλές παρατηρήσεις ανάμεσα στα περιεχόμενα αυτού του τεύχους, και βρείτε άρθρα που αξίζουν την προσοχή σας, όπως..... Στην σελ.3 η αξία της Δικαιοσύνης, σελ.11, μεγάλο φορτίο κληρονομεί η νέα γενιά, ενώ η 12η σελ. ολόκληρη είναι άκρως συγκινητική!! Και μη προσπερνάτε την σελ.13 . Σταθείτε διαβάστε και αναλογιστείτε. Πόση υπομονή Θεέ μου μπορεί να αντέξει κανείς!!!! Ακόμη εάν τα οικονομικά σας δεν το επιτρέπουν κάντε δώρο την Αγάπη σας, την Προσοχή σας και την Θετική σας Ενέργεια. Πολλές φορές αυτό εκτιμάται περισσότερο, και μη ξεχνάτε ότι το ανιδιοτελές τραβάει την Χάρη του Θεού.

Καλό μήνα και Καλή Ανάσταση

Για την "ΦτΑ" Ελένη Σταμάτη Μπίμπα

Η δικαιοσύνη στον Ησίοδο

Ένα κρίσιμο αίτημα των καιρών μας

Το έπος του Ησίοδου «Έργα καὶ Ἡμέραι» ξεκινά, όπως όλα τα μεγάλα έργα, με ένα γεγονός προσωπικό και επίκαιρο που χάρη στον δυνατό λόγο και στο απαράμιλλο πνεύμα του ποιητή αποκτά διαχρονικό και πανανθρώπινο χαρακτήρα. Αφορμή παρέχει για τη δημιουργία του μια υπόθεση αδικίας. Ο αδελφός του ποιητή, ο Πέρσης, μετά το μοίρασμα της πατρικής περιουσίας, του άρπαξε και όσα άλλα μπορούσε με τη βοήθεια των δωροφάγων βασιλέων και η πλεονεξία του φαίνεται να μην έχει όριο, αγνοώντας φανερά την αξία της δικαιοσύνης στην ανθρώπινη ζωή.

Μιας δικαιοσύνης που η παρουσία της, ή μάλλον η απουσία της, γίνεται αισθητή σε κάθε πτυχή της καθημερινότητας. Η ιστορία μας ξεκινά με τον Προμηθέα. Για να ευεργετήσει το ανθρώπινο γένος έκλεψε με απάτη τη φωτιά, ένα συστατικό θεϊκό που άλλαξε τη ζωή των θνητών. Τους χάρισε τον τεχνικό πολιτισμό και παράλληλα φώτισε τον νου τους. Το φως όμως μπορεί να είναι και εκτυφλωτικό, να τυφλώνει, να σκορπίζει σκοτάδι, όπως αυτό που σκόρπισε η Πανδώρα, η γυναίκα –δόλωμα που ήρθε να τιμωρήσει την κλοπή. Τι είναι η Πανδώρα; Πολλά και ανάμεσα σε αυτά και η ανάπτυξη του πνεύματος. Αυτού που έβγαλε τον άνθρωπο από την ανεμελιά και την απραξία της φυσικής ζωής, όπου όλα τα βίωνε αυτόματα, όπως τα ζώα και τα φυτά. Είναι η συνειδητοποίηση του κύκλου της ζωής και του θανάτου, η συνειδητοποίηση των άπειρων δυνατοτήτων που έχει ο άνθρωπος, ο φόβος των γηρατειών, η μεταθανάτια αγωνία, η ελπίδα που ποτέ δεν πεθαίνει για ένα καλύτερο αύριο. Όλα αυτά βαραίνουν τον άνθρωπο και προσθέτουν πίκρα στη ζωή του.

Μπορεί κάτι να σπάσει τον αέναο αυτό κύκλο της αγωνίας και της ελπίδας; Μπορεί η ανθρώπινη ζωή να γίνει καλύτερη; Απάντηση στο ερώτημα δίνει η δικαιοσύνη και οι ηθικές συμπεριφορές που γεννά. Το δίκαιο είναι το αντίβαρο στη δύναμη των δυνατών με τις αρπακτικές διαθέσεις, ώστε να μην «έτερος έτερον πόλιν

έξαλαπάξει», δηλαδή να μην κυριεύει ο ένας την πόλη του άλλου. Δικαιοσύνη είναι το να μην ατιμάζουμε τους γονείς όταν γερνάνε «γηράσκοντας άτιμήσουσι τοκῆας». Δικαιοσύνη είναι να μένει κάποιος πιστός στους όρκους του «ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται». Χάρη στη δικαιοσύνη ευημερούν και οι πόλεις και οι πολίτες «τοῖσι τέθλη πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ».

Για να εξασφαλίσει το πολύτιμο αυτό αγαθό ο Δίας έχει στείλει στη γη τριάντα χιλιάδες άορατους φύλακες να εποπτεύουν τα έργα της και τους παραβάτες της «τρὶς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων» μαζί με την Παρθένο Δίκη. Και σήμερα που δεν υπάρχουν θεοὶ αρχαίοι; Ποιος προστατεύει τη Δικαιοσύνη, τη θεϊκή αυτή δύναμη που αλλάζει την ανθρώπινη ζωή προς το καλύτερο, όταν τη σεβόμαστε, και προς το χειρότερο, όταν την καταπατούμε; Σήμερα οι φύλακές της είμαστε εμείς, γιατί η Δικαιοσύνη βρίσκεται παντού. Βρίσκεται στα μικρά και στα ασημαντα της καθημερινότητας, βρίσκεται και στα μεγάλα και στα σπουδαία. Βρίσκεται στις καθημερινές συναλλαγές μας. Στον τρόπο που οδηγούμε, στη συμπεριφορά μας προς τους άλλους. Βρίσκεται στους πολιτειακούς χειρισμούς, στις αποφάσεις των οργάνων της πολιτείας. Βρίσκεται στον σεβασμό για τη φύση, για την αξία της ζωής, για τον εαυτό μας τον ίδιο. Η Δικαιοσύνη είναι η καρδιά κάθε ευνομούμενης πολιτείας και οι πολίτες είναι οι φύλακές της με τη δράση τους, το ενδιαφέρον τους για όσα γίνονται γύρω τους και τον σεβασμό στους νόμους.

Αυτό είναι το μεγάλο μάθημα του Ησίοδου. Απαιτούμε τη Δικαιοσύνη και από τον εαυτό μας και από αυτούς που έχουν την εξουσία, γιατί όλα τα βλέπει ο Δίας και όλα τα παρακολουθεί και δεν του διαφεύγει ποιου είδους δικαιοσύνη κλείνει μέσα της η πολιτεία μας «πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ... ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἐλήθει, οἶην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει».

Άννα Νικολάου

Διάφορα περί σωματικής και ψυχικής υγείας

Πρόσεξε:

1. Ποτέ μην κάνεις χειραψία ενώ κάθεται.
2. Ποτέ μην μιλάς άσχημα για το φαγητό όταν είσαι φιλοξενούμενος.
3. Μην φας το τελευταίο κομμάτι από κάτι που δεν αγόρασες.
4. Προστατέψτε αυτόν που είναι πίσω σας και σεβαστείτε αυτόν που είναι δίπλα σας.
5. Ποτέ μην κάνεις την πρώτη προσφορά σε διαπραγματεύσεις.
6. Μην παίρνεις τα εύσημα για τη δουλειά που δεν έκανες.
7. Ντύσου καλά, ανεξάρτητα από την περίσταση.
8. Μίλα ειλικρινά: πες αυτό που σκέφτεσαι και εννοείς αυτό που λες.
9. Ρωτήστε περισσότερα από όσα απαντάτε.
10. Αφήστε τη βέβηλη γλώσσα για τους λιγότερο μορφωμένους.
11. Αποφύγετε να βάζετε το τηλέφωνό σας στο τραπέζι όταν τρώτε με κάποιον.
12. Ακούστε, χαμογελάστε και πάνω απ' όλα κοιτάξτε στα μάτια.
13. Αν δεν είσαι καλεσμένος, μην ζητήσεις να πας.
14. Ποτέ μην ντρέπεσαι για την καταγωγή σου.
15. Μην ικετεύεις για σχέση.

Νηστεία

Η σοφή μας ελληνική γλώσσα μας λέει κατά γράμμα τί πρέπει να κάνουμε την περίοδο της νηστείας.

Ν. Νερό. Πίνουμε πολύ νερό κατά την περίοδο αυτή.

Η. Ήλιος καθόμαστε στον ήλιο για να μαζέψουμε Vitamini D.

Σ. Συγνώμη ζητάμε και δίνουμε απλόχερα.

Τ. Τείχος στους πειρασμούς.

Ε. Ειλικρίνεια στον λόγο, καθόλου ψέμα.

Ι. Ικεσία, δηλ. αληθινή προσευχή.

Α. Αγάπη, η κορυφαία πράξη νηστευόντων και μη νηστευόντων.

Περί υγείας

Η Υγεία δεν προέρχεται πάντα από την Ιατρική, αλλά από την ηρεμία του μυαλού, την ειρήνη στην καρδιά και στην ψυχή, από το γέλιο και την αγάπη.

Υγεία στο σωματικό επίπεδο είναι η ελευθερία από τον πόνο, στο συναισθηματικό επίπεδο από το πάθος, και στο νοητικό από τον εγωισμό.

Όταν βρισκόμαστε σε ισορροπία με τον εαυτό μας και το περιβάλλον μας, με την φύση και όλο το Σύμπαν, τότε έχουμε αληθινή Υγεία.

Υγεία και ανθρωπιά είναι διαμάντια, όποιος τα έχει είναι πάμπλουτος.

Υγεία ο μεγάλος πλούτος. Η Αγάπη ο πολυτιμότερος θησαυρός. Το γέλιο το καλύτερο φάρμακο. Αυτά θέλουν να μας στερήσουν.

Η Υγεία, η χαρά, το Χαμόγελο και η Ευτυχία είναι ο προορισμός μας στην ζωή.

Πως να ενισχύσω το Ανοσοποιητικό μου Σύστημα;

Το Ανοσοποιητικό σου είναι "φύλακας" της υγείας σου. Είναι η φυσική άμυνα του οργανισμού ενάντια σε παθογόνους οργανισμούς. Ενισχύοντας το Α.Σ, μειώνεις την πιθανότητα να αρρωστήσεις και αντιμετωπίζεις πιο αποτελεσματικά τις ασθένειες.

Υιοθέτησε μια ισορροπημένη διατροφή.

Ενυδάτωσε καλά τον οργανισμό σου.

Μη ξεχνάς την αξία ενός ποιοτικού ύπνου.

Μείωσε το Στρες.

Γύμνασε το σώμα σου,

Πάρε συμπληρώματα διατροφής με σωστό τρόπο.

Μη καταναλώνεις υπερβολικό αλκοόλ.

Απέφυγε το κάπνισμα, και άκου το σώμα σου.

Με άλλη ματιά

Το πέταγμα του χαρταετού την πρώτη μέρα της 40κοστής δεν είναι τυχαίο. Η ψυχή σαν τον χαρταετό, τις άγιες ημέρες της 40κοστής προσπαθεί ν' απαλλαγεί από τα πάθη που την βαραίνουν και να φτάσει σε υψηλά πνευματικά μέτρα.

Σ' αυτό το πέταγμα, έχει βοήθεια από την νηστεία την εξομολόγηση και την θεία κοινωνία-τα ζύγια. Και βέβαια οι αρετές-η ουρά του χαρταετού σπρώχνουν την ψυχή ψηλά..... Στην άκρη του σπάγκου είναι ο πνευματικός μας που με σύνεση και διάκριση μας καθοδηγεί στα ύψη.

Επιμέλεια: Ελένη Μπίμπα - Σταμάτη

Γερασμένα σπίτια και εγκαταλελειμμένα.

Αυτό το σπίτι που βλέπετε, στέγασε για πολλά χρόνια μια οικογένεια 7 ατόμων. Με την πάροδο του χρόνου τα παιδιά έφυγαν και οι γέροι γονείς τα περίμεναν τα Σαββατοκύριακα.

Από κει τα παιδιά βγήκαν νύφες και γαμπροί.

Κάθε φορά που περνώ μου ξυπνούν μνήμες και με γυρίζουν πίσω με νοσταλγία στα χρόνια τα παιδικά, τα νεανικά, τα όμορφα τα αξέχαστα!!! Τώρα είναι κλειστό και το νοιώθω παραπονεμένο, όταν περνώ, και το καλημερίζω.

Είναι κτίσμα του 1930. Έκανε καμίνι ο πατέρας μου και κουβαλούσε τον ασβέστη και τις πέτρες από το βουνό με κάρο, μας έλεγε την ιστορία του τις ατέλειωτες παγωμένες βραδιές του χειμώνα. Η πανέμορφη κεντρική ξύλινη πόρτα του ήταν φιλοτεχνημένη από τον Μαστίχη, με τα χρόνια όμως παραδόθηκε στην φθορά και έτσι αντικαταστάθηκε, όπως όλα, με αλουμίνια. Οι πόρτες της καλύβας ήταν φαρδιές για να περνούν τα ζώα, και του υπογείου για να μπαينوβγαίνουν τα βαρέλια.

Στο υπόγειο υπήρχε ένα 10μετρο δοκάρι (κρεμάστρα) όπου εκεί η μητέρα μου κρεμούσε σταφύλια τον Αύγουστο και άντεχαν (ελαφρώς σταφιδιασμένα) ως τα Χριστούγεννα. Επίσης κρεμούσε πάνινα σακούλια με τραχανά, όσπρια, σκόρδα, κρεμμύδια, σταφίδες, στραγάλια ως και σαπούνια μούργας. Ένα μικρό μπακαλικάκι ας πούμε, για τις δύσκολες μέρες του χειμώνα όταν το χιόνι σκέπαζε τα πάντα. Η επικοινωνία με το κυρίως σπίτι γινόταν με μια καταπακτή με ξύλινη σκάλα. Εκεί στο υπόγειο υπήρχαν δεξαμενές και βαρέλια

για το κρασί, η κάσα του λαδιού, το σιτάρι και πληθώρα από γεωργικά εργαλεία.

Εκτός όλων αυτών, σε μια γωνιά του υπογείου υπήρχε και το "μπάνιο" το οποίο αποτελείτο από μια σκάφη μια μεγάλη κατσαρόλα [σαν μικρό καζανάκι] με ζεστό νερό, ένα κύπελο αλουμινίου, και το υπέροχο σαπούνη μούργας ενώ στο μαγγάλι με τα κάρβουνα ζεσταίνονταν τα ρούχα που θα φορούσαμε αφού προηγουμένως η μαμά μας τα είχε λιβανίσει.

Όταν ο καιρός ήταν ζεστός είχαμε και υπαίθριο μπάνιο. Ένα μεγάλο δοχείο κρεμαστό με ζεστό νερό σαν ποτιστήρι με ένα σχοινάκι [πα-

τέντα του αδελφού μου Αριστοτέλη].

Εκτός σπιτιού υπήρχε ο φούρνος στην συνέχεια το κοτέτσι, το αποχωρητήριο, το πλέχου [κοπριές], ο σωρός με τα ξύλα τα κλίματα και ο κήπος με τα οπωροφόρα δέντρα και τα κηπευτικά.

Τα περισσότερα σπίτια του χωριού κάπως έτσι ήταν φτιαγμένα άλλα μικρότερα άλλα μεγαλύτερα πέτρινα κτισμένα από ηπειρώτες μαστόρους και από τον αρχιμάστορα μάρμπα Κίτσο Γρεβενιώτη και Θανάση. Πολλά σώζονται και κατοικούνται κυρίως τα καλοκαίρια. Με τον σεισμό του '81 μερικά υπέστησαν ζημιές, καταδαφίστηκαν και κτίστηκαν εκ νέου με καινούργια υλικά. (Ελένη Μπίμπα – Σταμάτη)

Υ.Γ. Πάντα το πατρικό μας σπίτι έχει θέση στην καρδιά μας, Εκεί βρίσκονται οι ρίζες μας και οι αναμνήσεις μας.

Γραικός, Γενίτσαρος και Βενετσιάνος

Ήταν περασμένα τα μεσάνυχτα. Φωνή καμιά! Κανένα ζωντανό δεν έβγαζε φωνή στα ρημαγμένα μέρη. Και αν κάπου – κάπου κανένα τριζόνι έκανε πως θα αρχίση τον παραπονιαρικό σκοπό του, ως κι αυτό σώπαινε από το φόβο του.

Μακριά ακούστηκε και ένα πετεινάρι να λαλή πίσω από κάτι χαλάσματα, μα και αυτού η φωνή τρομαγμένη πνίγηκε στο λαρύγγι του.

Οι Τούρκοι κλεισμένοι στο Κάστρο. Οι Βενετσιάνοι τριγυρίζουν σαν τ' αγρίμια στη χώρα. Οι Αθηναίοι είναι τρυπωμένοι στα σπίτια τους. Βρισκόμαστε στα 1687.

Σβηστό ήταν το καντήλι της Αγίας Γλυκερίας στο Γαλάτσι, κοντά στην Αθήνα. Κανείς δεν πηγαίνει να προσκυνήση. Και μόνο το κυπαρίσσι της εκκλησίας, που το φυσούσε ο άνεμος, πήγαινε και ερχότανε, και ο ίσκιος του στον τοίχο έμοιαζε σαν καλόγηρος τυλιγμένος στο ράσο του.

Το αγιασμένο νερό κατρακυλούσε μουρμουρίζοντας τον κατήφορο και πότιζε ό,τι έβρισκε στο δρόμο του.

Να, να, και από κάτω από της όμορφης εκκλησίας το δρόμο κάποιος προβάλλει. Φτάνει σε κάτι χαλάσματα, βγάζει βαθύ αναστεναγμό, και ακούει πέρα από το βράχο τον αντίλαλό του μόνο. Έρχεται γύρω – γύρω από τα χαλάσματα, κουνώντας λυπημένα το κεφάλι του.

Ποιός άλλος από σένα, άμοιρε Αθηναίε, θα μπορούσε να γνωρίση το σπίτι του;

Χαϊδεύει το αγιόκλημα, που είχε φυτεμένο με την δύστυχη την αδερφή του, σκύβει, παραμερίζει τις πέτρες σαν κάτι να γυρεύη. Ύστερα φεύγει μακριά από κει. Πάει κατά την εκκλησιά, στέκεται, γονατίζει σε έναν τάφο εμπρός και φιλεί το μάρμαρό του. Χορτάρισε του γονιού σου ο τάφος!

-Μα γιατί κλαις σαν μικρό παιδί; Τάχα θα ζης και συ αύριο;

Τα αγριολούλουδα χύνουν γύρω την μυρωδιά τους. Ξαπλώνεται στη γη, ακουμπά το κεφάλι του στον τάφο και, κοιτάζοντας τον ουρανό, ρωτά τι έφταιξε και έμεινε έρημος και μονάχος στον κόσμο!

Αίφνης από τα Τουρκοβούνια κάποιος άλλος προβάλλει. Οι νυχτερίδες τρελά φτερουγίζουν και τρίζουν γύρω του. Κατεβαίνει μονοπάτι – μονοπάτι, πηδά έναν – έναν τους βράχους και κοιτάζει παντού σαν κάτι να ζητή.

Η αγριεμένη όψη του φαίνεται πιο άγρια μέσα στο σκοτάδι. Αλίμονο σ' εκείνον που θα τον βρη στο

δρόμο του! Μα όσο πλησιάζει στην εκκλησιά κοντά, τόσο ημερώνει.

-Γιατί κιτρίνισες και τρέμεις σαν κορίτσι, άγριε Γενίτσαρε;

Σε λίγο βλέπει ένα μαύρο πράμα να έρχεται από το κάτω μέρος. Βαθύ σκοτάδι και δεν διακρίνει τι να είναι. Μα σε μια ξαφνική αστραπή βλέπει πως ήταν άνθρωπος. Ήταν Βενετσιάνος!

Ο Γενίτσαρος έγινε πάλι Γενίτσαρος, βγάζει το χαντζάρι του και χύνεται καταπάνω του. Μα να, ο Βενετσιάνος δεν χωρατεύει. Πιάνει ο Γενίτσαρος με το αριστερό το χέρι το δεξί του Βενετσιάνου, μα την ίδια στιγμή πιάνει και ο Βενετσιάνος με το αριστερό του χέρι το δεξί του Γενίτσαρου. Σκουντιούνται σαν τ' αγρίμια και με τα πολλά έρχονται κοντά στον τάφο.

Πετιέται ο Αθηναίος με το σπαθί στο χέρι και βρίσκεται μπροστά τους.

-Εμένα βοήθα, πατριώτη, φωνάζει ελληνικά ο Βενετσιάνος, να σκοτώσουμε τον Τούρκο τον άπιστο! -Κανένα δεν βοηθώ! Τους Τούρκους και τους Βενετσιάνους ας τους αγαπούν οι άμυαλοι λαϊκοί. Εγώ και τους δυο τους ξέρω για εχθρούς της πατρίδας μου. Όποιος είναι πιο γερός, ας φάη τον άλλο, και τους δυο ας τους φάνε τα σκυλιά και τα κοράκια. Μα τραβηχτή από δω! Δεν θα αφήσω να χυθή αίμα ανθρώπινο στου πατέρα μου, του γέρο -Χωραφά, τον τάφο!

Γιατί μια φωνή από δυο στόματα ακούγεται: «Αδερφέ μου!»; Γιατί μεμιάς πέφτουν τ' άρματα κάτω; Γιατί ανοίγονται τρεις αγκαλιές;

Ποιός το 'λπιζε, ο πρώτος, που μικρό τον πήραν οι Γενίτσαροι, ο δεύτερος, που παιδάκι τον ξαγόρασαν οι Βενετσιάνοι, και ο μικρός, που τάχα στάθηκε πιο τυχερός, για πρώτη φορά να σμίξουν, και σαν εχθροί, στου πατέρα τους τον τάφο;

Κοντεύει να ξημερώση. Τα πουλάκια μέσα στα χαμόκλαδα τινάζουν τα φτερά τους, βγάζοντας χαρωπή λαλιά. Το νυχτοπούλι κρύφτηκε στα χαλάσματα, να μην το βρη η μέρα. Τα άστρα τρεμοσβήνουν. Η νυχτερίδα έγινε άφαντη.

Πόσο θα σάστισε ο διαβάτης, αν περνώντας έβλεπε ένα Γραικό, ένα Γενίτσαρο και ένα Βενετσιάνο, γονατισμένους σιμά – σιμά, να χύνουν μαύρο δάκρυ σ' ένα τάφου λιθάρι!

Δημ. Γ. Καμπούρογλου.

Από το Αναγνωστικό της ΣΤ' τάξεως του Δημοτικού σχολείου. Εν Αθήναις 1964

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Μ. ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΝΘΡΩΠΟ

Μέσα στα τρεχάματα της ζωής μας, στο θόρυβο που μας περιβάλλει αποπνικτικά, στα πολλά και ανούσια λόγια μας στα τηλέφωνα και στις συναντήσεις μας, στο άγχος και στην αβεβαιότητα για το σήμερα και το αύριο του κόσμου, έρχεται η Εκκλησία να μας προσφέρει τη χρονική περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής.

Ποιό νόημα θα μπορούσε να έχει, για όλους εμάς που ζούμε το σύγχρονο τρόπο ζωής με τα πιο πάνω χαρακτηριστικά, η χρονική περίοδος που αρχίζει την Καθαρά Δευτέρα και τελειώνει το Μεγάλο Σάββατο;

Γιατί, αλήθεια, αν δεν μπορεί να μας προσφέρει η Εκκλησία ένα νόημα ζωής, χειροπιαστό και ουσιαστικό, πέρα από τα «πρέπει» και τις απαγορεύσεις, κι αν δεν είναι η περίοδος της Μεγάλης Σαρακοστής μια άλλη διάσταση στο τρέξιμό μας, τότε περιττεύει οποιαδήποτε ενασχόληση.

Η Εκκλησία ως τρόπος ζωής είναι αυτό που ο κάθε άνθρωπος στο βάθος της καρδιάς του ποθεί: ειρήνη, ανάπαυση, πληρότητα, εμπειρία ζωής αιωνίου. Ωστόσο, η αδυναμία να το πετύχουμε είναι δεδομένη, γιατί υπάρχουν μαζί με τον πόθο και τα πάθη, που ως ασθένειες της ψυχής συγχύζουν, αναστατώνουν και μας παρασύρουν στο χάος.

Η περίοδος της Μεγάλης Σαρακοστής, που κάθε χρόνο καλούμαστε ως χριστιανοί να ζήσουμε, γίνεται η δυνατότητα να γευτούμε έναν άλλον τρόπο ζωής από αυτόν που ζούμε ολόχρονα, και να αρχίζουμε να πεθυμούμε τον κόσμο της Βασιλείας του Θεού, ως χαρά και ανάσταση.

Με τη νηστεία γνωρίζουμε εμπειρικά πως η δύναμη του σώματος δεν εξαρτάται απόλυτα από το φαγητό, και πως η χάρις του Θεού μάς είναι πιο αναγκαία από τα υλικά. Γι' αυτό απαραίτητα η νηστεία συνοδεύεται από προσευχή. Τα καθημερινά «Απόδειπνα» στο ναό, οι Προηγιασμένες Λειτουργίες, οι Χαιρετισμοί και οι μακρές Κυριακάτικες Λειτουργίες, μαζί με το «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με» στη διάρκεια της ημέρας προσωπικά, καθιστούν

τη νηστεία μέσο ελευθερίας κι απεξάρτησης από την ύλη και τη διαφοροποιούν από τη διαίτα.

Γίνεται κατανοητό ότι μια τέτοια προσπάθεια χρειάζεται συσσώρευση δυνάμεων. Γι' αυτό καλούμαστε την περίοδο της νηστείας να «σιωπήσουμε», δηλαδή να λιγοστέψουμε τις αργολογίες και πολυλογίες, που διαχέουν τις δυνάμεις της ψυχής μας και κουράζουν το νουν.

Ο Θεός δεν μας καλεί να εγκαταλείψουμε την οικογένεια και την εργασία μας για να Τον συναντήσουμε. Αφού ζούμε μέσα στον κόσμο, καλούμαστε να ζούμε εξωτερικά όπως όλος ο κόσμος. Μας καλεί όμως να Τον βρούμε μέσα στο χώρο της καρδιάς μας, λέγοντάς μας πως «η Βασιλεία του Θεού εντός υμών εστίν».

Η κάθοδος στον Άδη του εαυτού μας συνοδεύεται από αυτογνωσία, χωρίς την οποία ζούμε την ψευδαίσθηση της αυτοδικαίωσης. Η αυτογνωσία μάς οδηγεί στην ταπείνωση και στη συντριβή της καρδιάς, που αναπόφευκτα μας φέρνει στην εκζήτηση του θείου ελέους με την καρδιακή προσευχή. Η αληθινή προσευχή μας οδηγεί στην αληθινή επιθυμία για αλλαγή ζωής, δηλαδή τη μετάνοια, που ενισχύεται και εκκλησιοποιείται με το μυστήριο της εξομολόγησης, που μας επαναφέρει, όπως τον άσωτο υιό, στο Πατρικό τραπέζι – τη Θεία Ευχαριστία.

Ήδη όλη αυτή η εσωτερική πορεία από την αμαρτία στη μετάνοια, από το σκοτάδι του εαυτού μας στο φως του Χριστού, μας φέρνει στο Πάσχα, που σημαίνει πέρασμα – διάβαση. Κι έτσι το Πάσχα δεν είναι μια γιορτή που διακόπτει τη ρουτίνα της ζωής, αλλά το πέρασμά μας σε νέα ζωή. Το Πάσχα του Κυρίου γίνεται δικό μας Πάσχα, η Ανάστασή Του ανάστασή μας.

Μακάρι τη χαρά της σταυροαναστάσιμης αυτής πορείας να γευτούμε όντως στη φετινή Μεγάλη Σαρακοστή και το Πάσχα.

π. Αλέξιος Σαμαρτζής

Γενέθλια Περιοδικού.

Η «Φωνή της Άσκησης» συνεχίζει την ενημέρωση με πολλά και ενδιαφέροντα άρθρα και σ' αυτό το τεύχος. Έχει επιλεγεί προσεκτικά κάθε κείμενο γιατί θέλουμε την ποιότητα. Αναμένονται εποικοδομητικές παρατηρήσεις. Να λοιπόν

που για 13 συνεχή χρόνια το περιοδικό μας συνεχίζει ακούραστα και με συνέπεια το έργο του με όλες τις δυνάμεις. Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους αναγνώστες.

(Ε.Σ.Μ.)

Καρναβάλι 2025

«Βούλιαξε» η Άσκη με πολλά και επίκαιρα θάματα και με εξαιρετική παρουσίαση από την Κατερίνα Ζαρίφη και την Νάντια Τάτση.

Ψυχή του καρναβαλιού οι γυναίκες του χωριού με τους φίλους καρναβαλιστές από την Άσκη και τα γύρω χωριά.

Λίγες φωτογραφίες για να παρακολουθήσετε τα video αλλά καλό είναι να σημειώνετε στο ημερολόγιό σας “Απόκριες στην Άσκη για το Καρναβάλι”.

Και του χρόνου.

Ειδυλλιον Ανδρογυνου

Γ. Σουρής

Σαν πρωτογνωριστήκανε,
τι ερωτικό καμίνι!
Μιλούσε κείνος τρυφερά
κι άκουγεν εκείνη.

Και σαν αρραβωνιάστηκαν,
τι γλύκα η κάθε φράση!
Μιλούσε κείνη κι άκουγε
εκείνος εν εκστάσει.

Μ' αφότου παντρευτήκανε,
ω βάσανα κι ω πόνοι!
Μιλούνε και οι δυο μαζί
κι ακούνε οι γειτόνοι.

Βαλλείν μήλοις

Παροιμία με την οποία εύχεται κάποιος στον ερωτευμένο να πετύχει την εύνοια του προσώπου που τον ενδιαφέρει. Η παροιμία προήλθε από την ιστορία της Αταλάντης, η οποία προκήρυξε αγώνα δρόμου με την υπόσχεση ότι θα παντρευτεί όποιον τη νικήσει. Ο Ιππομένης αποφάσισε να τρέξει μαζί της και για να την νικήσει της πετούσε κατά τη διαδρομή χρυσά μήλα. Εκείνη έσκυβε για να τα μαζέψει και έχασε τον αγώνα.

Τι είναι η πατρίδα μας;

Τι είναι η πατρίδα μας; Μην είν' οι κάμποι;
Μην είναι τ' άσπαστα ψηλά βουνά;
Μην είναι ο ήλιος της, που χρυσολάμπει;
Μην είναι τ' άστρα της τα φωτεινά;
Μην είναι κάθε της ρηχό ακρογιάλι
και κάθε χώρα της με τα χωριά;
κάθε νησάκι της που αχνά προβάλλει,
κάθε της θάλασσα, κάθε στεριά;
Μην είναι τάχατε τα ερειπωμένα
αρχαία μνημεία της χρυσή στολή
που η τέχνη εφόρεσε και το καθένα
μια δόξα αθάνατη αντιλαλεί;
Όλα πατρίδα μας! Κι αυτά κι εκείνα,
και κάτι που 'χουμε μες την καρδιά
και λάμπει αθώροτο σαν ήλιου αχτίνα
και κράζει μέσα μας: Εμπρός παιδιά!

Ιωάννης Πολέμης (1862 - 1924)

Ουκρανία – Ο πόλεμος που δεν έπρεπε να γίνει.

Αυτός είναι ένας πόλεμος που δεν έπρεπε ποτέ να γίνει. Είναι ένας πόλεμος που οι Ρώσοι προσπάθησαν επανειλημμένα να διευθετήσουν με όρους που ήταν πάρα πολύ ευνοϊκοί στην Ουκρανία και σε μας. Το κυριότερο που ζητούσαν ήταν να κρατήσουμε το NATO έξω από την Ουκρανία. Οι μεγάλοι κατασκευαστές όπλων θέλουν να προσθέτουν νέες χώρες στο NATO κάθε φορά. Γιατί; Διότι τότε εκείνη η χώρα θα πρέπει να διαμορφώσει τις αμυντικές της δαπάνες σύμφωνα με τις προδιαγραφές οπλισμού που ορίζει το NATO, που σημαίνει ότι συγκεκριμένες εταιρείες, οι NORTHROP GRUMMAN, RAYTHEON, GENERAL DYNAMICS, BOEING και LOCKHEED, κατακτούν μία «παγιδευμένη» αγορά.

Τον Μάρτιο του 2022 δεσμεύσαμε 113 δισεκατομμύρια δολάρια. Για να σας δώσω ένα παράδειγμα θα μπορούσατε να χτίσετε ένα σπίτι για όλους σχεδόν τους άστεγους σε αυτήν την χώρα. Μετά δεσμεύσαμε και άλλα 24 δισεκατομμύρια δολάρια, πριν δύο μήνες, και τώρα ο πρόεδρος Μπάιντεν ζητάει άλλα 60 δισεκατομμύρια. Τα περισσότερα όμως έξοδα θα έλθουν μετά τον πόλεμο, όταν θα χρειαστεί να χτίσουμε όλα όσα καταστρέψαμε. Ο MITCH MCCONNELL (επικεφαλής των ρεπουμπλικάνων γερουσιαστών) ρωτήθηκε: «Μπορούμε πράγματι να ξοδέψουμε 113 δισεκατομμύρια δολάρια στην Ουκρανία;» Είπε: «Μην ανησυχείτε. Στην πραγματικότητα [τα χρήματα] δεν πάνε στην Ουκρανία. Θα πάνε στις αμερικανικές πολεμικές βιομηχανίες.» Παραδόχθηκε πολύ απλά ότι πρόκειται για κομπίνια ξεπλύματος χρήματος. Και σε ποιον νομίζετε ανήκουν όλες αυτές οι εταιρείες; -Στην BLACKROCK. Ναι, στην BLACKROCK

Ο TIM SCOTT λοιπόν κατά την διάρκεια του ντιμπέιτ των Ρεπουμπλικάνων είπε: «Μην ανησυχείτε, δεν είναι δώρο προς την Ουκρανία. Είναι δάνειο.» Σηκώστε το χέρι σας εάν νομίζετε ότι αυτό το δάνειο θα αποπληρωθεί ποτέ. Ναι. Φυσικά δεν πρόκειται να αποπληρωθεί. Γιατί λοιπόν το λένε «δάνειο»; Διότι εάν το αποκαλούν δάνειο, μπορούν να επιβάλουν όρους δανείου. Και ποιοι είναι οι όροι δανείου που τους επιβάλλουμε; Πρώτον. Ένα άκρως αυστηρό πρόγραμμα λιτότη

τας, έτσι ώστε εάν είσαι φτωχός στην Ουκρανία θα παραμείνεις φτωχός για πάντα.

Δεύτερον και πιο σημαντικό. Η Ουκρανία θα πρέπει να εκποιήσει όλα τα κρατικά περιουσιακά της στοιχεία σε πολυεθνικές εταιρείες, μαζί και όλη την αγροτική της γη, το μεγαλύτερο ενιαίο περιουσιακό στοιχείο στην Ευρώπη.

Χίλια χρόνια διεξάγονταν πόλεμοι στην Ουκρανία για αυτήν την γη. Είναι η πιο γόνιμη γη σε όλον τον κόσμο. Είναι ο σιτοβολώνας της Ευρώπης. Σχεδόν 500 χιλιάδες παιδιά της Ουκρανίας πέθαναν για να παραμείνει αυτή η γη μέρος της Ουκρανίας. Σχεδόν σίγουρα δεν γνώριζαν για τους όρους αυτού του δανείου. Ήδη πούλησαν το 30% αυτής της γης. Οι αγοραστές ήταν η DUPONT, η CARGILL και η MONSANTO. Σε ποιον νομίζετε ανήκουν όλες αυτές οι εταιρείες; Στην BLACKROCK.

Και μετά, τον Δεκέμβρη, ο Πρόεδρος έδωσε στην δημοσιότητα το συμβόλαιο για την ανοικοδόμηση της Ουκρανίας. Και ποιος νομίζετε πήρε αυτό το συμβόλαιο; -Η BLACKROCK

Το κάνουν λοιπόν αυτό μπροστά στα μάτια μας. Δεν τους ενδιαφέρει πια εάν το γνωρίζουμε διότι ξέρουν ότι μπορούν να ξεφύγουν. Και πώς το ξέρουν; Έχουνε μία στρατηγική και αυτή είναι μία πολύ παλιά στρατηγική. Μας κρατούν σε πόλεμο μεταξύ μας. Μας βάζουνε να μισούμε ο ένας τον άλλον. Βάζουν τους δημοκρατικούς και τους ρεπουμπλικάνους να τσακώνονται μεταξύ τους. Τους μαύρους και τους λευκούς. Και όλους τους διαχωρισμούς που σπέρνουν.

Από ομιλία του Ρόμπερτ Κέννεντυ

Εταιρείες που ανήκουν στην BLACKROCK

Το καλάμι: είναι το πιο ατίθασο και επικίνδυνο άλογο

Είναι της παιδικότητας η αγνή χαρά η πρώτη... κάπως σαν τέτοιο ήτανε και αυτό του Δον Κιχώτη. Είναι ο ίππος κέλητας κενών και φαντασμένων, που τρέχει ανεξέλεγκτα άνευ κοντρόλ και φρένων σε δρόμους που νομίζουνε ότι καλά γνωρίζουν, ενώ θαμπά σε καταχνιές μόλις τους ξεχωρίζουν!!!

Με κάποιας γνώσης ψήγματα, με κάποιας γέυσης πείρα πείθονται πως γνωρίζουνε όλης της γης τη μοίρα ... ΚΑΙ συμβουλεύουν άρχοντες, ηγέτες, κυβερνήσεις, "σίγουρες" υποδείχνοντας ενέργειες και ... λύσεις. Σοφέ Σωκράτη, "άνοητε", ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙΣ!!! Γύρνα στους σύγχρονου σοφούς γνώσεις να πλημμυρίζεις.

Η άγνοια της αγνοίας τους είναι ο κινητήρας, που μηδενίζει την ισχύ της γνώσης και της πείρας μεσ' στις κενοδοξίες τους κι ονείρων το καλάμι... ΚΑΙ πειστικά τους οδηγεί ν' ανέβουν στο καλάμι... Πείρα και γνώση είναι άχρηστες. Ένα όνειρο του φτάνει το παιδικό καλάμι τους, άλογο να το κάνει...

Φορτώνουν το καλάμι τους, πριν το καβαλικέψουν, ψευδαίσθηση και κομπασμό ΚΑΙ, πριν να... ξεπεζέψουν, κοιτάνε στον περίγυρο να βρουν τους θαυμαστές τους... Κι' αλήθεια βρίσκουνε πολλούς μ' αρχές σαν τις δικές τους

Γιατί, ΔΕΝ είναι εύκολο, όσα φλουριά κι αν δώσεις, Τον Βουκεφάλα ή Πήγασο, αλλιώς να τους φορτώσεις.

Κάποτε στον προορισμό, πρέπει να ξεφορτώσουν. Πρέπει στους αναμένοντες κάποια σοδειά να δώσουν. Αλλά, μεσ' στις αποσκευές, ο κοπανιστός αέρας, όπως φορτώθηκε εξαρχής έτσι θα βγει στο πέρας!!!

Κ' όμως, πολύ αυξάνονται και βγαίνουν κάθε μέρα ιππείς καλάμων λαμπεροί, στον τύπο, στον αέρα, που κουβαλούν ασκούς κενούς, χωρίς σοδειά καθόλου και δίπλα, οι επιτήδειοι έμφορτοι ασκών Αιόλου, εξαπολούν θύελλες πολέμων, τρικυμίας, για να γινούν κυρίαρχοι λαών και κοινωνίας!

Έλεος, "κράζουν" οι σοφοί: Αφήστε τα καλάμια στις φύσης τον περίγυρο στον ποταμού τη ... λάμια. ΔΕΝ είναι ίπποι κέλητες, ΔΕΝ είναι Βουκεφάλες, είναι για τα μικρά παιδιά που παίζουν τις καβάλες.

Στο τέλος το κατάλαβε κι ο δόλιος Δον Κιχώτης και γύρισε σοφότερος στη γειτονιά της νιότης. Η ρομαντική κενότητα που σκέφτηκε ο Θεοβάντες της σωφροσύνης κώδωνα χτύπησε για... τους πάντες!!!

Δημήτριος Τόρβας / Αθήνα Ιανουάριος 2024
ρουκουμούκου 2/2/2025

8 Μαρτίου Π.Η. Γυναίκα

Τα τελευταία χρόνια μας τα 20 τα 10, μεγάλη εσημείωσε εξέλιξη η γυναίκα. Εκέρδισε σημαντικά σπουδαία δικαιώματα,, Εμπήκε στην πολιτική εμπήκε μες τα κόμματα. απέκτησε και φήμη καλή στην επιστήμη και αγόρευσε και δίκασε και ωραία σπίτια έκτισε. και να μη σας τα πολυλογώ κάθε τομέα της ζωής το θήλυ το κατέκτησε. Και βουλευτή και σύμβουλο και γω πριν θα γεράσω μου φαίνεται πως θα την δω να βάλει και το ράσο. Αυτή είναι η εξέλιξη η φυσική σαν βλέπω την κομψότητα μέσα στην βιοπάλη με χάρη να λικνίζεται κι ωστόσο να αγωνίζεται. Δεν ξέρω αν στο θέαμα μπορώ να συνηθίσω, αφού και στο εδώλιο μπροστά της αν καθίσω, με ένα της βλέμμα σοβαρό όσο και να είναι αυστηρό παιδιά μου θα διαλυθώ θα λιώσω θα μεθύσω. Τον θηλυκό τον ένορκο και τον εισαγγελέα, τώρα να λέμε ψέματα, θα ρίξεις και δυο βλέμματα κρυφά και φευγαλέα. Και η Θέμις γοητευτική και αρωματισμένη, θα με κοιτάει άγρια σκληρή κακιά Θεμίτσα.

Μα την γυναίκα φίλοι μου την προτιμώ ακόμα, καμαριερούλα δακτυλό πιανίστα νοσοκόμα, χωρίς να της κακοφανεί στον σύγχρονο αιώνα και την θαυμάζω ειλικρινά σε κάθε της αγώνα. μπορεί πολλά να κέρδισε μα κι έχασε πολλά. Κι αν την θαυμάζω ειλικρινά σε κάθε της αγώνα, θαρρώ πως την ζωύλα της πως κάπως την χαλά, μπορεί πολλά να κέρδισε μα και έχασε πολλά.

Θρασ. Μπίμπας

Λίγοι, αλλά λέοντες και με υψηλό ηθικό, αντάξιοι των προγόνων μας. ΖΗΤΩ η ΕΛΛΑΔΑ.

Σύλλογος Γυναικών Άσκηρς

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Γυναικών Άσκηρς σας ενημερώνει για τις δράσεις που πραγματοποιήθηκαν το τρίμηνο Ιανουαρίου – Μαρτίου 2025:

© Στις 26 Ιανουαρίου 2025 εκδήλωση για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας στην ταβέρνα "Ο ΧΑΡΗΣ" με φαγητό και γλέντι .

Από την κοπή της πίτας του Συλλόγου Γυναικών Άσκηρς

Γράφει ο Γιάννης Σ. Γκανάσος

Η ελληνική φιλοσοφία διαχέει στους ανθρώπους εκείνο το ανέσπερο φως, το οποίο τους καθιστά ικανούς να γνωρίζουν που βρίσκεται η δικαιοσύνη, γι' αυτό ήταν πάντοτε και θα είναι εσαεί ο άσβεστος φάρος της τρικυμισμένης ψυχής της ανθρωπότητας διότι σε αυτή βρήκε και θα προστρέχει για να βρῖσκει στο μέλλον τις λύσεις της, ιδιαιτέρως, όταν την αποπροσανατολίζουν σκοτεινά ιδεολογήματα και παράφρονες Κοσμοδιορθωτές. Και οι φιλοσοφία, κατά των Πλάτωνα, είναι το μεγαλύτερο αγαθό το οποίο δώρισαν ποτέ οι θεοί στους ανθρώπους και θα συνεχίσουν να το δωρίζουν εσαεί. Και ότι οι επίσημες αρχές δεν καταλαβαίνουν και το αποσιωπούν ή και το καταστρέφουν οφείλουμε ο καθένας στο περιγυρό του να το διαφυλάξει ως κόρηνη οφθαλμού και να το διαδώσει στα παιδιά του και τα εγγόνια του, γιατί οι πολιτικοί παρέρχονται η Ελλάδα όμως όχι.

Η χώρα η οποία δημιούργησε τις επιστήμες το θέατρο και την φιλοσοφία δεν έχει κατορθώσει να έχει ένα φιλοσοφικό ίδρυμα ώστε να προσελκύσει φοιτητές από όλον τον κόσμο για να διδαχθούν την φιλοσοφία στον τόπο που την γέννησε.

Χιλιάδες μεμονωμένοι Έλληνες διαπρέπουν στο εξωτερικό σε κάθε επιστήμη και τέχνη. Εδώ το μεγαλύτερο μέρος της άκρως αγκυλωμένης προσωποπαγούς οικογένειοκρατίας, της οποίας οι καρεκλοκένταυροι ελέγχουν τη διοίκηση της χώρας, δεν αφήνει κανένα περιθώριο να αναδειχθούν άτομα με

© Στις 27 Μαρτίου 2025 διασκέδασαν τα μικρά παιδιά σε Αποκριάτικο πάρτι στη καφετέρια 'ΑΛΕΞ ΒΑΡ'

© Οι γυναίκες του συλλόγου συμμετείχαν στην διοργάνωση του καρναβαλιού 'ΑΣΚΡΗ 2025' που πραγματοποιήθηκε στην πλατεία την τελευταία Κυριακή της Αποκριάς.

© Την Ημέρα της Γυναίκας συναντηθήκαμε για ένα χαλαρό απόγευμα στο καφενείο της Όλγας για καφέ και συζήτηση.

© Την Παραμονή της 25 ης Μαρτίου ανεβήκαμε για προσκύνημα στο Μοναστήρι της Ευαγγελίστριας.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Γυναικών Άσκηρς, σας εύχεται Καλή Σαρακοστή .

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

προσόντα και κυρίως με ελληνική ψυχή και ελληνική συνείδηση. *Ευελπιστούμε στη νέα γενιά.* Επειός

Βυζαντινές εκφράσεις που χρησιμοποιούμε:

«Τα παίζω στα δάχτυλα» Στα βυζαντινά σχολεία, τα παιδιά μάθαιναν αριθμητική χρησιμοποιώντας τα δάχτυλά τους, και έτσι η έκφραση αυτή έχει τις ρίζες της στο Βυζάντιο, σηματοδοτώντας την πλήρη κατανόηση ενός θέματος.

«Ο ήλιος βασιλεύει» Η φράση «ο ήλιος βασιλεύει» χρησιμοποιείται μόνο στα ελληνικά και προέρχεται από την εικόνα του ηλιοβασιλέματος, όπου ο ήλιος παίρνει την πορφυρή απόχρωση, σαν να «φορεί» τη βασιλική πορφύρα του Βυζαντίου.

«Έφαγα τον Περίδρομο» Η φράση αυτή έχει τις ρίζες της στο Βυζάντιο. Τα βυζαντινά πιάτα είχαν ένα πλατύ, βαθουλό χείλος που λεγόταν «περίδρομος». Όταν λοιπόν η σούπα ξεχείλιζε και γέμιζε και τον περίδρομο, αυτό σήμαινε ότι έτρωγες μέχρι και το τελευταίο σημείο του πιάτου.

«Μη με παιδεύεις» Στα αρχαία ελληνικά, το ρήμα «παιδεύω» σήμαινε «εκπαιδεύω». Με την πάροδο του χρόνου, η έννοια μετατράπηκε σε «βασανίζω» ή «ταλαιπωρώ», εκφράζοντας την άποψη ότι η εκπαίδευση περιλαμβάνει δυσκολίες και δοκιμασίες που μας ωριμάζουν.

«Αμαρτία – Ημαρτον» Στα αρχαία ελληνικά, η φράση «ήμαρτον του σκοπού» χρησιμοποιούνταν όταν ο τοξότης αστοχούσε στον στόχο του.

Άννα Νικολάου

Παπαπαναγιώτης Παπαθανασίου (Κουτσής)

Ο Παναγιώτης Κουτσής γεννήθηκε στην ΑΣΚΡΗ ΘΗΒΩΝ το 1890. Πατέρας του ήταν ο ιερέας Αθανάσιος Κουτσής (Παπαθανάσης). Τον αποκαλούσαν ο γιός του Παπαθανάση και άλλαξε το επίθετο σε Παπαθανασίου. Είχε αδέρφια τον Σωτήριο Κουτσή (πατέρα του Βασίλη), τον Κωνσταντίνο Κουτσή (πατέρα του Θανάση), την Ασημίνα Βασιλείου (γιαγιά του Παύλου και της Ασημίνας) και την Δήμητρα Μελετίου (μητέρα του Σίδηρη).

Υπηρέτησε στο Ιππικό και συμμετείχε στην Μικρασιατική εκστρατεία. Όταν επέστρεψε παντρεύτηκε την Σωτήρια Μπινιάρη από την Ξηρονομή Θηβών και απέκτησαν δυο αγόρια τον Γιαννούλη και τον Κωνσταντίνο (1924-2021). Για βιοποριστικούς λόγους έγινε ιερέας, αλλά επειδή δεν είχε διαθέσιμη ενορία στο νομό Βοιωτίας μετακόμισαν το 1928 στον νομό Σερρών μετά από προτροπή του Μητροπολίτη Θηβών (γνώριζε των Σερρών) και διορίστηκε στην ενορία Προβατά όπου και θεμελίωσε και αποπεράτωσε τον Ναό του Αγίου Γεωργίου. Στην φωτογραφία από μετακίνησή του και σε άλλη ενορία. Στον Προβατά απέκτησαν και δυο κορίτσια την Ευαγγέλια και την Αρετή.

Κατά την κατοχή διώχθηκε και βασανίστηκε από τους κατακτητές Βούλγαρους (σχετική βιβλιογραφία στην Μητρόπολη Σερρών) και αναγκάστηκε με την βμελή οικογένεια να περάσουν τον ποταμό Στρυμόνα νύκτα διωκόμενος (επρόκειτο να τον εκτελέσουν επειδή αρνήθηκε να μιλήσει την Βουλγαρική γλώσσα), και εγκα-

τασταθήκαν στο χωριό Δημητρήτσι Σερρών. Εκεί έχασε τον υιό του Γιαννούλη στα γεγονότα της εποχής (εμφύλιος) και όταν επέστρεψε στον Προβατά μετά την απελευθέρωση, έχασε και την μικρή του κόρη Αρετή, από ασθένεια. Το 1967 απεβίωσε η σύζυγός του (παπαδιά) μετά από μακροχρόνια αναπηρία (17 έτη κατάκοιτη).

Το 1970 χειροτονήθηκε αρχιμανδρίτης από τον Μακαριστό Επίσκοπο Σερρών Κωνσταντίνο Β". Εκοιμήθη πλήρης ημέρων την 22.08.1982 στον Προβατά Σερρών. Ο τάφος του βρίσκεται στο κοιμητήριο του Δημ. Διαμ. Δήμου Σερρών. Ο γιός Κωνσταντίνος απέκτησε δύο γιούς, τον Παναγιώτη και τον Σωτήρη.

ΣΣ. Από τα μητρικά αρρένων φαίνεται γραμμένος το 1893 και έτσι εξηγείται που δεν πολέμησε στους Βαλκανικούς Πολέμους.

Όταν υπηρετούσα στις Σέρρες (1979-82) ήταν έφεδρος αξιωματικός ο εγγονός του Σωτήρης και έτσι γνώρισα τον παπά και τον γιό του Κώστα. Με τους σεισμούς του 1981 πήρα τους γονείς μου στις Σέρρες για λίγες ημέρες και πήγα τον πατέρα μου στον παπά. Συζήτησαν για πάνω από δύο ώρες και η χαρά τους ήταν μεγάλη. (ΙΑΠ)

Του κλέφτη το κιβούρι

Ο ήλιος έβασίλευε κι' ό Δήμος παραγγέλνει :
«Σύρτε, παιδιά μου, στο νερό, ψωμί να φάτ' απόψε,
και σὺ Λαμπράκη μ' άνιπιέ, έλα κάτσε κοντά μου,
να σοὺ χαρίσω τάρματα, να γένης καπετάνος.
Παιδιά μου, μη με αφήνετε, στον έρημο τόν τόπο
για πᾶρτε με και σύρτε με, ψηλά στην κρύα βρύση,
πού 'ναι τὰ δέντρα τὰ δασιά, τὰ πυκναραδιασμένα.
Κόψτε κλαδιά και στρώστε μου και βάλτε με να κάτσω,
και φέρτε τόν πνευματικό να με ξομολογήσω,
για να τοῦ πῶ τὰ κρίματα, όσά 'χω καμωμένα

δώδεκα χρόνια αρματωλός, σαράντα χρόνια κλέφτης.
Και βγάλτε τὰ χαντζάρια σας, φκείάστε μ' ώριό κιβούρι,
να 'ναι πλατὺ για τάρματα, μακρὺ για τὸ κοντάρι.
Και στη δεξιά μου τή μεριά ν' αφήστε παραθύρι,
να μπαίνει ό ήλιος τὸ πρωϊ και τὸ δροσιό τὸ βράδυ,
να μπαινοβγαίνουν τὰ πουλιά, τῆς άνοιξης τ' άηδόνια,
και να περνοῦν οί γέμορφες, να με καλημεράνε».
(Από τή συλλογή Ν. Πολίτη)

Δραστηριότητες Συλλόγου Φιλοπροόδων Άσκηης

Ετήσια Γενική Συνέλευση/-Απολογισμός 2024

Καλοκαιρινές εκδηλώσεις με θεατρικό και ομιλία. Ένα θεατρικό για τις απαρχές της Άσκηης, με ανθρώπους του χωριού που δίνουν το καλύτερό τους εαυτό. Πόσα χωριά δεν θα ήθελαν να έχουν κάτι τέτοιο για τον τόπο τους; Βλέπω το βίντεο ξανά και ξανά και όλο περισσότερο μου αρέσει.

Το Πνευματικό Κέντρο λειτούργησε υποτονικά. Για πρώτη φορά δεν έγινε εκδήλωση για την 28^η Οκτωβρίου. Ήλθε όμως η κοπή της πίτας. Έργο της Τριάδας και της Αρετής. Με απόλυτη επιτυχία, που άρεσε στον κόσμο.

Η Φωνή της Άσκηης συνεχίζει να αρέσει. Και θα γίνει ακόμη καλύτερη αν την αγκαλιάσετε. Στείλτε μας κείμενα και παλιές φωτογραφίες.

Τα έσοδα για το 2024 ανήλθαν στο ποσό των 2.050 Ευρώ. Τα έξοδα ήταν 1.147 Ευρώ. Με κέρδος 903 μειώνεται το περσινό χρέος στα 1333 ευρώ. Σας υπενθυμίζουμε ότι το χρέος δημιουργήθηκε από τις προσφυγές στο ΣτΕ και το βιβλίο "Μουσών πνοή Ησιόδου αυδή".

Α/Γ προβλέπονται να μπουν στον Παλιοβορό 4 + 1, στην κορυφογραμμή του Ελικώνα 4 + 3 και στην κορυφογραμμή του Μαραντάλι συνολικά 17. Προσφύγαμε στο ΣτΕ για τον Ελικώνα και το Μαραντάλι. Όμως παίξαμε και χάσαμε, γιατί ήταν ειλημμένες αποφάσεις... Έκλεισαν τις μονάδες λιγνίτη για να φέρουν πράσινη ενέργεια που είναι τζάμπα γιατί είναι από τον ήλιο και τον αέρα, πήραν τα λεφτά από το ταμείο ανάκαμψης, πήραν τα δισεκατομμύρια για να στήσουν άχρηστες ανεμογεννήτριες και φωτοβολταϊκά - πράσινη απάτη τα χαρακτηρίζει ο Ντ. Τραμπ - και σήμερα πληρώνουμε το ακριβότερο ρεύμα με μισθούς χαμηλότερους από τη Βουλγαρία.

Γιατί τα λέω αυτά; Γιατί και από εδώ ξεκίνησε η φιλοσοφία με τον Ησιόδο. Αυτό είναι το πνεύμα της Κοιλιάδας των Μουσών. Για την προστασία και ανάδειξή της έγινε ο Σύλλογος. Δεν είναι όργανο κανενός και δίδει λόγο μόνο στη Γενική συνέλευση των μελών του. Από το 2010 καταφέραμε να έχουμε ένα με δύο λεωφορεία το μήνα για ξεναγήσεις και ορειβασίες. Περισσότεροι από 1.000 περπάτησαν στον Ολμειό και πάνω από 400 ανέβηκαν στον Ελικώνα. Κάναμε την Άσκηη ένα από

τα πιο γνωστά χωριά της Ελλάδας.

Σύντομα όμως χάλασε ο δρόμος στην Αγία Αικατερίνη. Το βρήκαν αφορμή οι οδηγοί λεωφορείων για να μην πηγαίνουν σε χωματόδρομο. Οι επισκέψεις σταδιακά μηδενίστηκαν. Κάναμε μία επιτελική μελέτη από το 2017 για το τί πρέπει να γίνει. Την παρουσιάσαμε στη Γενική Συνέλευση και την στείλαμε στο Δήμο και σε όλους από τότε τους δημοτικούς συμβούλους από την Άσκηη και τους προέδρους του χωριού. Την μνημονεύουμε κάθε χρόνο τέτοια μέρα και γράφουμε τις προτάσεις στην εφημερίδα. Μία από τις βασικές προτάσεις είναι ο κεντρικός δρόμος της Κοιλιάδας των Μουσών. **Ο δρόμος πρέπει να στρωθεί με ασφαλτό.** Διαφορετικά δεν πάνε λεωφορεία. Η αρχαιολογία θα πει όχι, αλλά το ΚΑΣ ναι.

Τα έχουμε πει και γράψει κατ' επανάληψη. Και δεν επανερχόμαστε διότι δεν περιμένουμε τίποτα από τον Δήμο. Μακάρι να διαψευστούμε. Γύρω στο 100 μ.Χ. η Ελλάδα είχε ερημώσει. Όλα σχεδόν τα χωριά εγκαταλείφθηκαν. Η Άσκηη όμως έζησε, χάρη στην Κοιλιάδα των Μουσών και στα Μουσεία. Σήμερα βλέπουμε την ερήμωση να είναι και πάλι προ των πυλών. Όμως και πάλι η Άσκηη μπορεί να ζήσει. Χάρη και πάλι στην Κοιλιάδα των Μουσών.

Προγραμματισμός για το 2025

Για τα Μουσεία 2025 εγκρίθηκε θεατρικό, με τον Κτησίβιο τον Άσκηηνό και ομιλία για τα αποσπάσματα του Ησιόδου. Υπό σκέψη Ημερίδα με την ιστορία του τόπου μας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Κάναμε και μία σκέψη για ένα ταξίδι στην Κάτω Ιταλία, αλλά όχι για φέτος.

Σας ευχαριστούμε πολύ και μην ξεχνάτε ότι κάποιοι θεωρούν τον Ελικώνα με την Κοιλιάδα των Μουσών έναν από τους έξι παράδεισους στη Γη.

Ο πρόεδρος ΔΣ

Η Τουρκία έχει προβλήματα με τους Έλληνες.
Η Τουρκία έχει προβλήματα με τους Αρμένιους.
Η Τουρκία έχει προβλήματα με τους Κούρδους.
Η Τουρκία έχει προβλήματα με τους Άραβες.
Η Τουρκία έχει προβλήματα με τους Ισραηλινούς.
Η Τουρκία έχει προβλήματα με τους Πέρσες.
Η Τουρκία δεν έχει κανένα πρόβλημα.
Η Τουρκία είναι το πρόβλημα.

Θέματα σκέψης

Από το βιβλίο της Σοφίας του Γκάντι

Όσο περισσότερο υποφέρει κάποιος, τόσο περισσότερο βοηθά.

Όσο πιο πραγματικό το βάσανο, τόσο μεγαλύτερο το κέρδος.

Η συσσώρευση πλούτου σημαίνει συσσώρευση διαφθοράς*.

Ο γάμος είναι για τεκνοποιία και όχι για αισθησιακή απόλαυση.

*ΣΣ. Ο Ησίοδος έλεγε:

Αν πλούτο λαχταρά η καρδιά σου,

Δούλευε την μια δουλειά πάνω στην άλλη.

Ο Αμερικανός φιλόσοφος Νόαμ Τσόμσκι:

-Δεν υπάρχουν φτωχές χώρες, μόνο αποτυχημένα συστήματα διαχείρισης πόρων.

-Κανείς δεν θα βάλει την αλήθεια στο μυαλό σου, είναι κάτι που πρέπει να ανακαλύψεις μόνος σου.

-Αν θέλεις να ελέγξεις έναν λαό, δημιούργησε έναν φανταστικό εχθρό που φαίνεται πιο επικίνδυνος από εσένα, τότε παρουσιάσου ως σωτήρα του.

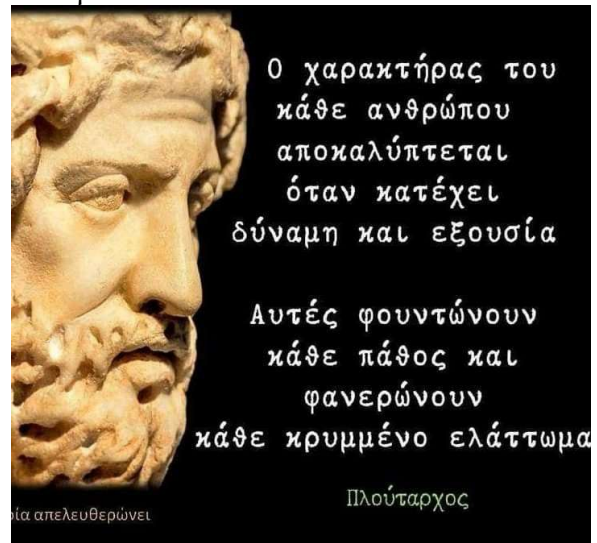
-Ένα από τα πιο ξεκάθαρα μαθήματα της ιστορίας: τα δικαιώματα δεν παραχωρούνται, τα παίρνουν με τη βία.

-Υπάρχει ένας σκοπός πίσω από τη διαστρέβλωση της ιστορίας για να την κάνει να φαίνεται ότι μόνο οι μεγάλοι άνδρες επιτυγχάνουν. Διδάσκει τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι είναι αδύναμοι και πρέπει να περιμένουν έναν σπουδαίο άνθρωπο να δράσει.

-Ο κόσμος είναι ένα μυστηριώδες και μπερδεμένο μέρος. Αν δεν είσαι πρόθυμος να μπερδεύεις, γίνεσαι αντίγραφο του μυαλού κάποιου άλλου.

-Για να ελέγχετε τους ανθρώπους, κάντε τους να πιστέψουν ότι είναι υπεύθυνοι για τη δική τους μιζέρια και παρουσιάσου ως σωτήρα τους.

-Η Δύση μια μέρα θα μετανιώσει για τις ρηχές ιδέες της που αποξενώνουν τους ανθρώπους από την πραγματική τους φύση. Κάποιοι πρέπει να αναζητήσουν τη σωστή θρησκεία και τη σωστή πίστη.

Προβλήματα μαθηματικών και λογικής

<p>Οι μισοί από τους επιβάτες είναι άνδρες, το ένα τρίτο είναι γυναίκες και οκτώ είναι παιδιά.</p> <p>Πόσοι επιβάτες βρίσκονται στο λεωφορείο;</p>	<p>Στο ισοσκελές τραπέζιο με ύψος 8 να ευρεθεί το εμβαδόν.</p>	$8^x + 4^x = 36$ <p>Να ευρεθεί η πραγματική τιμή του x</p>	<p>Λύσεις</p> <p>87</p> <p>79</p> <p>$\frac{\tau \beta \sigma \gamma}{\epsilon \delta \eta} = x$</p>
--	--	---	---

Δεν είναι πια μαζί μας

Όνοματεπώνυμο	Όνομα πατέρα	Γεννήθηκε	Απεβίωσε
Θάνος Θεόδωρος	Γεώργιος	1934	07/01/2025
Χρήστου Γεώργιος	Νικόλαος Αγγελική	1932	15/01/2025
Κολοκυθάς Ιωάννης	Σεραφείμ Γαρυφαλλιά	1944	19/02/2025
Παπαγεωργίου Αικατερίνη	Ιωάννης Παγώνα	1043	08/03/2025
Καλογράνας Γεώργιος	Θεοφάνης & Γιούλα	1973	15/03/2025
Διαμάντω Σταμάτη	Κων/νος	1940	2025

Το Δ.Σ. του Συλλόγου θερμά συλλυπείται τις οικογένειες και τους συγγενείς των θανόντων και εύχεται την "εξ ύψους παρηγορίαν".

«*Ασημάκι μου, Ασημούλα μου πού είσαι;*» ακούω τη φωνή του παππού μου.

Αυτός κάθεται στο καφενείο του Λουκά με τους φίλους του και παίζει το χαρτάκι του. Κάθε τόσο σηκώνεται και μου φωνάζει «*Ασημάκι πού είσαι; να προσέχεις!!*» Έχει την έννοια μου, σε εμένα που παίζω με τα παιδιά στην πλατεία του χωριού. Τα καλοκαίρια στην Παλαιοπαναγιά είναι συνδεδεμένα μαζί του Βόλτες, παιχνίδια, μπάνια, παραμύθια στην αρχή, συμβουλές στη συνέχεια. Και μετά στη μαθητική μου ζωή και στην εφηβεία ο παππούς μου είναι πάλι εκεί αρωγός σε κάθε μου προσπάθεια: «*θα τα καταφέρεις, είσαι κοντά στο στόχο, όλα θα πάνε καλά*».

Ο ίδιος γεννημένος σε ένα ορεινό χωριό της Αρκαδίας, που δεν τους χωρούσε όλους, έμαθε να αγωνίζεται από μικρός. Γρήγορα πήρε τη ζωή στα χέρια του και μέσα από δυσκολίες, στερήσεις, απογοητεύσεις - όπως όλοι σχεδόν της γενιάς του - τα κατάφερε. Στη συνέχεια μαζί με τη σύντροφό του πια, την αγαπημένη του Ασημίνα -τη γιαγιά μου- ανταποκρίθηκαν στις α

παιτήσεις της νέας του ζωής και δημιούργησαν.

Όσο για αυτόν η μεγαλύτερη αξία που άξιζε, αξίζει και θα αξίζει κάθε θυσία είναι ο άνθρωπος. Γι' αυτό προσπάθησε να είναι αμερόληπτος, αντικειμενικός, κοινωνικός, καταδεκτικός, ανιδιοτελής, σεβαστικός, αλληλέγγυος και προπάντων δίκαιος με τους συνανθρώπους του. Έννοιες στο απαραίτητες «για να λογίζεσαι άνθρωπος Ασημούλα μου», όπως μου έλεγε χαρακτηριστικά!

Δύσκολη κληρονομιά μου αφήνεις παπούλη μου αλλά και μονόδρομος για μένα. Δύσκολο όμως θα είναι και το φετινό καλοκαίρι χωρίς τον παππού, στο χωριό που αγάπησε αλλά με ζωντανή τη φωνή του «*Ασημάκι μου πού είσαι; να προσέχεις!!*»

Η εγγονούλα σου
Ασημίνα Γ. Θάνου

Ο Harrison Ford είπε κάποτε....

"Θα σε επικρίνουν για αυτό που είσαι, για αυτό που δεν είσαι και για αυτό που νομίζουν ότι είσαι.

Θα σε κρίνουν για ό,τι κάνεις, για ό,τι δεν κάνεις και για ό,τι αποτυγχάνεις να κάνεις.

Θα μιλάνε για σένα για όσα λες και για όσα σιωπάς.

Θα σας δείχνουν για τις επιτυχίες σας και για τα λάθη σας, για τις αποφάσεις σας και για τις αμφιβολίες σας. Όσο και να προσπαθείς να ευχαριστήσεις, πάντα θα υπάρχουν γνώμες.

Οπότε, ζήσε για τον εαυτό σου, γιατί στο τέλος, το μόνο πράγμα που έχει σημασία είναι να είσαι αληθινός στο δικό σου μονοπάτι. "

Όταν ξενυχτούσαν τους πεθαμένους στο σπίτι συμμετείχαν στο κλάμα και άλλες γυναίκες συγγενείς του νεκρού. Οι γυναίκες αυτές μοιρολογούσαν τους δικούς τους πεθαμένους και παρακαλούσαν το μακαρίτη να τους πάει χαιρετίσματα. Τα μοιρολόγια αυτά φόρτωναν κι' άλλο την ατμόσφαιρα.

Η εικόνα ήταν ανάλογη με αυτή της Βρισηίδας, η οποία άρχισε να κλαίει τον Πάτροκλο κάνοντας αναφορά στον πατέρα και τα αδέρφια της που σκοτώθηκαν στη μάχη, καθώς και τι θα απογίνει αυτή, κλείνοντας πάλι με τον Πάτροκλο. «*Είπε κλαίγοντας ετούτα και στενάζαν κι οι γυναίκες, για τον Πάτροκλο αυτές τάχα, κάθε μια όμως τους καημούς της*». Ομήρου Ιλιάς, 19(Τ), 276-302

στιγμές

Περιμένουμε με ανυπομονησία τις δικές σας φωτογραφίες του χθες και του σήμερα που θα στολίσουν την εφημερίδα μας
Οι λεζάντες γράφονται από την Ελένη Σταμάτη

του χθες...

Επάνω: Η Ευσταθία Πέππα – Τζανίμη με τις κόρες της Ελένη Καπερνέκα, Φρειδερίκη (γόνατα), Παναγιούλα Λυμπέρη, και Αλεξάνδρα Τσιώρα.

Αριστερά: Ο παπά Παναγιώτης Παπαθανασίου (Κουτσής) με τον γιό του Κώστα, την νύφη του Αικατερίνη και τα εγγόνια του Σωτήρη και Παναγιώτη.

Κάτω: Δημήτριος - Μαρίνα - Δήμητρα Παπαλουκά, Χρήστος - Ασημίνα Σιακαντάρη, Σοφία -Σπύρος Καραχάλιος.

Χρήματα που λάβαμε

Ασημίνα Θάνου

100 ευρώ στη μνήμη του συζύγου της Θεοδώρου Θάνου

Ευχαριστούμε